

การเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยจะเสนอเป็นลำดับดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานรวมทั้งหมดจากผลการทดลอง ซึ่งได้แก่ มีชนิยมเลขคณิต ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคตอเรียลกลุ่มสมบูรณ์ $2 \times 3 \times 2$
3. เสนอค่าสถิติพื้นฐานจากผลการทดลอง ตามลำดับสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. ค่าสถิติที่เป็นผลพลอยได้จากการทดลอง นอกเหนือจากการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ค่าสถิติพื้นฐานรวมทั้งหมดจากผลการทดลองและการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

ค่าสถิติพื้นฐานรวมทั้งหมดจากผลการทดลอง ซึ่งได้แก่ มีชนิยมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนครั้งการเรียนอ่านคำที่ระดับต่าง ๆ ของความพร้อมทางภาษา (A) ความถี่ของคำ (B) และประเภทประโยคแวดล้อม (C) ปราบกฏตั้งตาราง 6

ตาราง 6 มีชดิมเลขคณิต ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนครั้งการเรียน
อ่านคำที่ระดับต่าง ๆ ของตัวแปรทั้งสาม

ความพร้อม ทางภาษา (A)	ความถี่ของคำใหม่ (B)											
	ความถี่ 3 ครั้ง (b ₁)				ความถี่ 6 ครั้ง (b ₂)				ความถี่ 9 ครั้ง (b ₃)			
	ประโยค แวดล้อม สัมพันธ์ (c ₁)		ประโยค แวดล้อม ไม่สัมพันธ์ (c ₂)		ประโยค แวดล้อม สัมพันธ์ (c ₁)		ประโยค แวดล้อม ไม่สัมพันธ์ (c ₂)		ประโยค แวดล้อม สัมพันธ์ (c ₁)		ประโยค แวดล้อม ไม่สัมพันธ์ (c ₂)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
สูง (a ₁)	6.13	4.00	7.53	5.22	5.88	2.37	7.25	3.44	5.13	2.21	7.00	5.08
ต่ำ (a ₂)	10.09	5.12	12.41	5.28	7.66	3.22	8.09	2.69	9.03	4.47	10.03	5.90

จากตาราง 6 จะเห็นได้ว่า ที่ระดับความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง (b₁) ระดับความถี่ของคำใหม่ 6 ครั้ง (b₂) และที่ระดับความถี่ของคำใหม่ 9 ครั้ง (b₃) มีชดิมเลขคณิต ($\bar{x}$) ของคะแนนครั้งการเรียนอ่านคำของนักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาทั้งสองระดับ (A) ต่างก็มีความแตกต่างกัน มีชดิมเลขคณิต ($\bar{x}$) ของคะแนนครั้งการเรียนอ่านคำที่ใช้ประโยคแวดล้อม (c) ทั้งสองระดับก็มีความแตกต่างกัน และที่ระดับความพร้อมทางภาษาสูง (a₁) และความพร้อมทางภาษาคำ (a₂) มีชดิมเลขคณิต ($\bar{x}$) ของคะแนนครั้งการเรียนอ่านคำที่มีความถี่ของคำใหม่ (B) ทั้งสามระดับก็มีความแตกต่างกัน แต่ความแตกต่างเหล่านี้จะต้องได้รับการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติดังกล่าว ไปพิจารณาสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ตามลำดับ ในการทดสอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แบบแฟคทอเรียลสุ่มสมบูรณ์ $2 \times 3 \times 2$ แต่เนื่องจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนนั้นมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า ความแปรปรวนจากแหล่งทดลองต่าง ๆ ต้องเป็นเอกพันธ์ มิฉะนั้นแล้วค่า F ที่คำนวณได้จะไม่แจกแจงแบบ F ดังนั้นผู้วิจัยจึงทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน โดยวิธีการทดสอบของโคแครน (Cochran) (Winer, 1971 : 208) ผลการทดสอบพบว่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$C_{.05}(12,31) = 0.16$: $p > .05$] แสดงว่า ความแปรปรวนเป็นเอกพันธ์

เมื่อผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนเป็นเอกพันธ์แล้ว ผู้วิจัยจึงทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสถิติพื้นฐานในตาราง 6 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคทอเรียลสุ่มสมบูรณ์ $2 \times 3 \times 2$ ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคทอเรียลกลุ่มสมบูรณ์ 2×3×2

Source of Variation	SS	df	MS	F
A	903.44	1	903.44	49.75 ^{***}
B	221.47	2	110.74	6.10 ^{**}
C	188.44	1	188.44	10.38 ^{**}
AB	162.41	2	81.21	4.47 [*]
AC	2.19	1	2.19	0.12
BC	14.60	2	7.30	0.40
ABC	17.54	2	8.77	0.48
Within cell	6,754.78	372	18.16	
Total	8,264.87	383		

*** p < .001

** p < .01

* p < .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7 สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. จากการพิจารณาตัวแปรเกี่ยวกับความพร้อมทางภาษา (A) กลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ เรียนอ่านคำใหม่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. จากการพิจารณาตัวแปรเกี่ยวกับความถี่ของคำใหม่ (B) กลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่านคำใหม่ที่มีความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง ความถี่ของคำใหม่ 6 ครั้ง และความถี่ของคำใหม่

9 ครั้ง เรียนอ่านคำใหม่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. จากการพิจารณาตัวแปรเกี่ยวกับประโยคแวดล้อม (C) กลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน และประโยคแวดล้อมที่ไม่สัมพันธ์กัน เรียนอ่านคำใหม่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. มีกิริยาร่วมระหว่างความพร้อมทางภาษาและความถี่ของคำใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. กิริยาร่วมระหว่างความพร้อมทางภาษาและประเภทประโยคแวดล้อม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. กิริยาร่วมระหว่างความถี่ของคำใหม่และประเภทประโยคแวดล้อม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. กิริยาร่วมระหว่างความพร้อมทางภาษา ความถี่ของคำใหม่ และประเภทประโยคแวดล้อม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การพิจารณาผลการทดลองตามลำดับสมมติฐาน

เนื่องจากค่าสถิติในตาราง 6 และค่าในตาราง 7 นั้น เป็นค่าสถิติรวมและเป็นการทดสอบรวมของทุกสมมติฐาน ดังนั้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการทดลองจะสนับสนุนหรือขัดแย้งกับสมมติฐานใดบ้าง จึงได้แยกพิจารณาตามลำดับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. การพิจารณาสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ต่ำและกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่สูงเรียนอ่านคำแล้ว นักเรียนที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่สูงจะใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้น้อยกว่ากลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ต่ำ เมื่อพิจารณามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนครั้งการ เรียนอ่านคำของนักเรียนกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง (b_1) ความถี่ของคำใหม่ 6 ครั้ง (b_2) และความถี่ของคำใหม่ 9 ครั้ง (b_3) ผลปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 มีซิมิลเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนครั้งที่เรียนอ่านคำที่ระดับ
ทั้ง 3 ของความถี่ของคำใหม่ (B)

ความถี่ของคำใหม่ (B)	$\bar{X}$	SD
ความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง (b_1)	9.04	5.44
ความถี่ของคำใหม่ 6 ครั้ง (b_2)	7.22	3.04
ความถี่ของคำใหม่ 9 ครั้ง (b_3)	7.80	4.95

จากตาราง 8 จะเห็นว่า มีซิมิลเลขคณิตของครั้งที่เรียนของกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 6 ครั้ง (b_2) น้อยกว่ากลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง (b_3) และกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง (b_1) มีซิมิลเลขคณิตของครั้งที่เรียนของกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง (b_3) น้อยกว่ากลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง (b_1) และเมื่อได้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ตามที่ปรากฏในตาราง 7) แล้วพบว่า ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(2,372) = 4.61; p < .01$] แสดงให้เห็นว่า ความถี่ของคำใหม่ทั้ง 3 ระดับ ได้คะแนนครั้งที่เรียนอ่านคำใหม่แตกต่างกัน หรือกล่าวได้ว่าความถี่ของคำใหม่มีผลต่อการเรียนอ่านคำใหม่แตกต่างกัน

จากการทดสอบทางสถิติสนับสนุนว่า นักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ ใช้ครั้งที่เรียนอ่านคำใหม่ได้แตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อที่จะรู้ว่าค่ามีซิมิลเลขคณิตของครั้งที่เรียนอ่านคำของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยความถี่ของคำใหม่ระดับใดแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างโดยใช้การเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีการของทูกีย์ (Tukey's W-Procedure) ผลการเปรียบเทียบปรากฏดัง
ตาราง 9

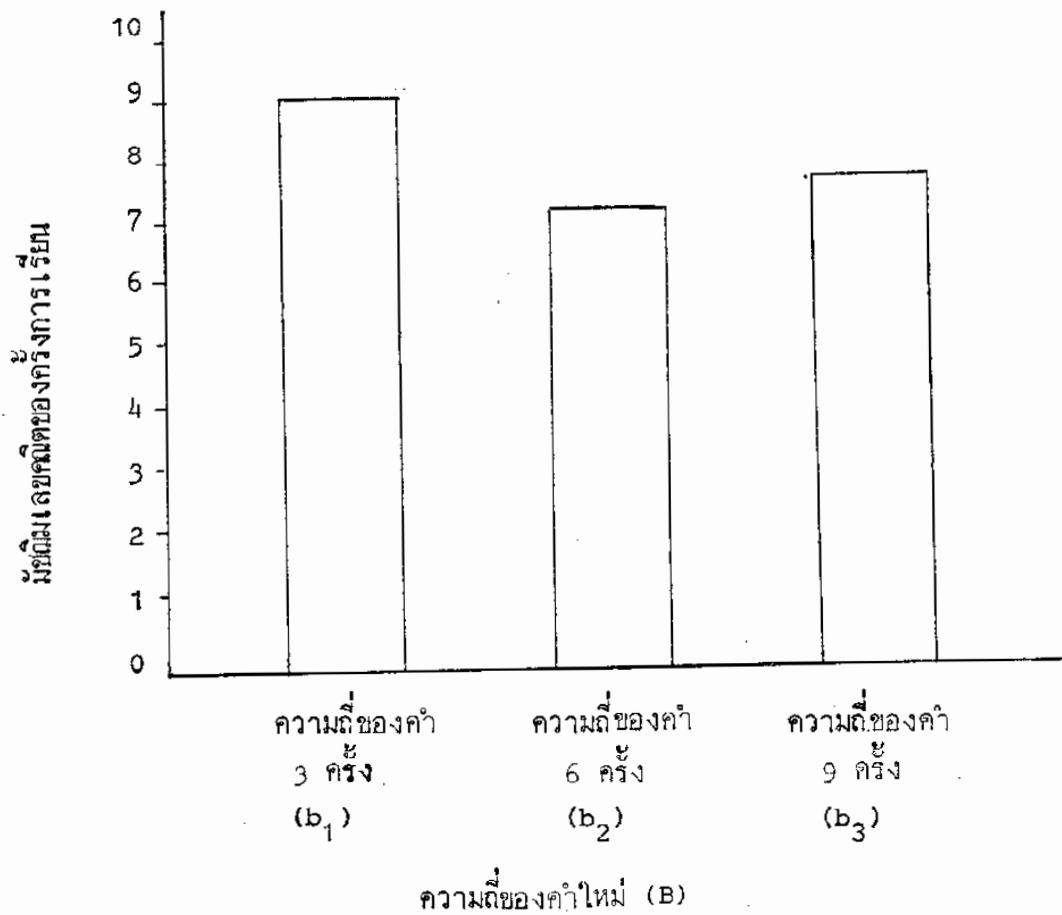
ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีการของทุคย์ระหว่างความถี่ของคำใหม่

	$\bar{x}_2 = 7.22$	$\bar{x}_3 = 7.80$	$\bar{x}_1 = 9.04$
$\bar{x}_2 = 7.22$	-	0.58	1.82**
$\bar{x}_3 = 7.80$		-	1.24
$\bar{x}_1 = 9.04$			-

** p < .01

จากตาราง 9 ผลของการเปรียบเทียบพหุคูณจะเห็นว่า มีดัชนีเลขคณิตของครั้งการเรียนของกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 6 ครั้ง (b_2) น้อยกว่ากลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง (b_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่น้อยกว่ากลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง (b_3) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีดัชนีเลขคณิตของครั้งการเรียนของกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง (b_3) น้อยกว่ากลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง (b_1) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กราฟมีดัชนีเลขคณิตของครั้งการเรียนของกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง กลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 6 ครั้ง และกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 กราฟมัธยมศึกษาของกิจกรรมเรียนอ่านคำตามระดับความถี่ของคำใหม่ (B)

2. การพิจารณาสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน และกลุ่มที่เรียนอ่านที่มีประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน เรียนอ่านคำแล้ว กลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน จะใช้จำนวนครั้งการเรียนน้อยกว่ากลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน เมื่อพิจารณามัธยมศึกษาของกิจกรรมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนครั้งการ

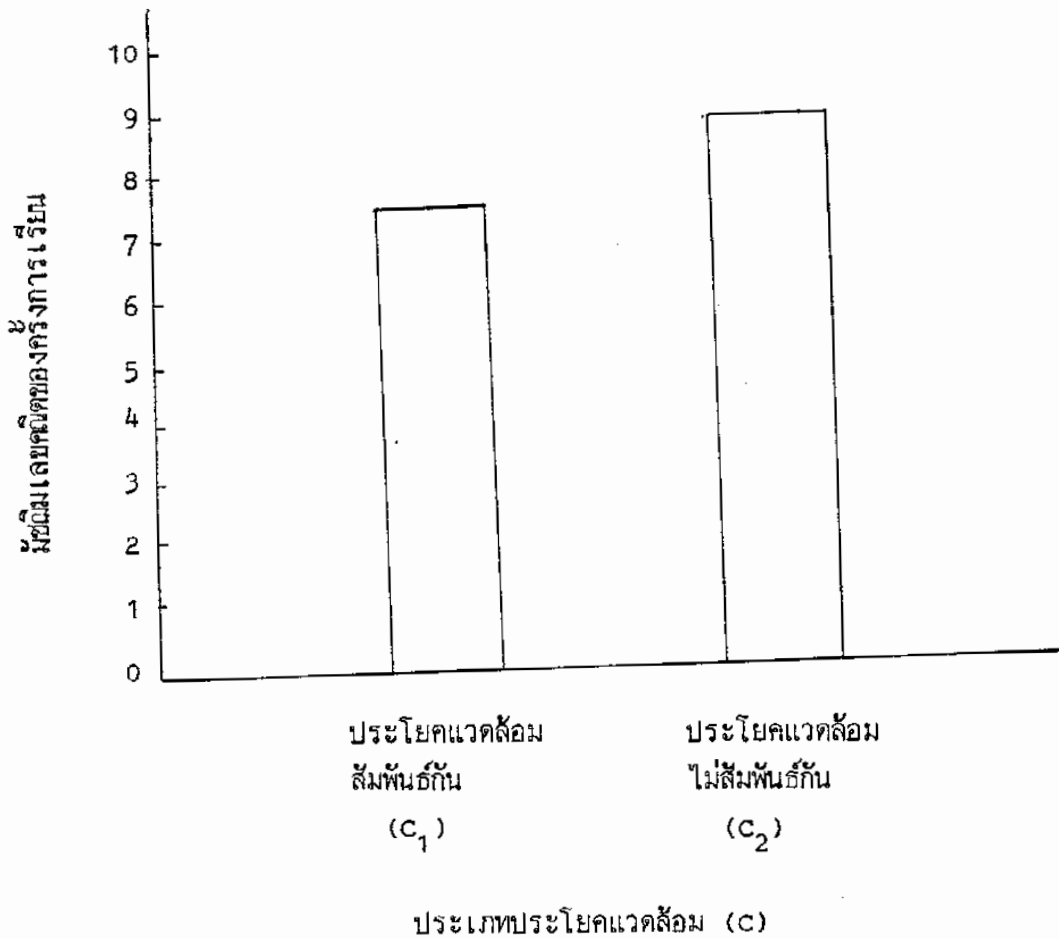

เรียนอ่านคำของนักเรียนกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน (C_1) และกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมที่ไม่สัมพันธ์กัน (C_2) ผลปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 มีดัชนีเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนครั้งการเรียนอ่านคำที่ระดับทั้งสองของประโยคแวดล้อม (C)

ประเภทประโยคแวดล้อม (C)	$\bar{x}$	SD
ประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน (C_1)	7.32	4.08
ประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน (C_2)	8.72	5.06

จากตาราง 10 จะเห็นว่า มีดัชนีเลขคณิตของครั้งการเรียนของกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน (C_1) น้อยกว่ากลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน (C_2) และเมื่อได้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ตามที่ปรากฏในตาราง 7) แล้วพบว่า ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F_{(1,372)} = 6.63; p < .01$] แสดงว่า กลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน ใช้จำนวนครั้งการเรียนน้อยกว่ากลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน หรือกล่าวได้ว่า ประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กันทำให้ผู้เรียนเรียนอ่านคำได้เร็วกว่าประโยคแวดล้อมที่ไม่สัมพันธ์กัน กราฟมีดัชนีเลขคณิตของครั้งการเรียนของกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน และกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน ปรากฏดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 กราฟมัธยมปลายเลขคณิตของครั้งที่เรียนอ่านคำตามระดับของประโยคแวดล้อม (C)

3. การพิจารณาสมมติฐานข้อที่ 3

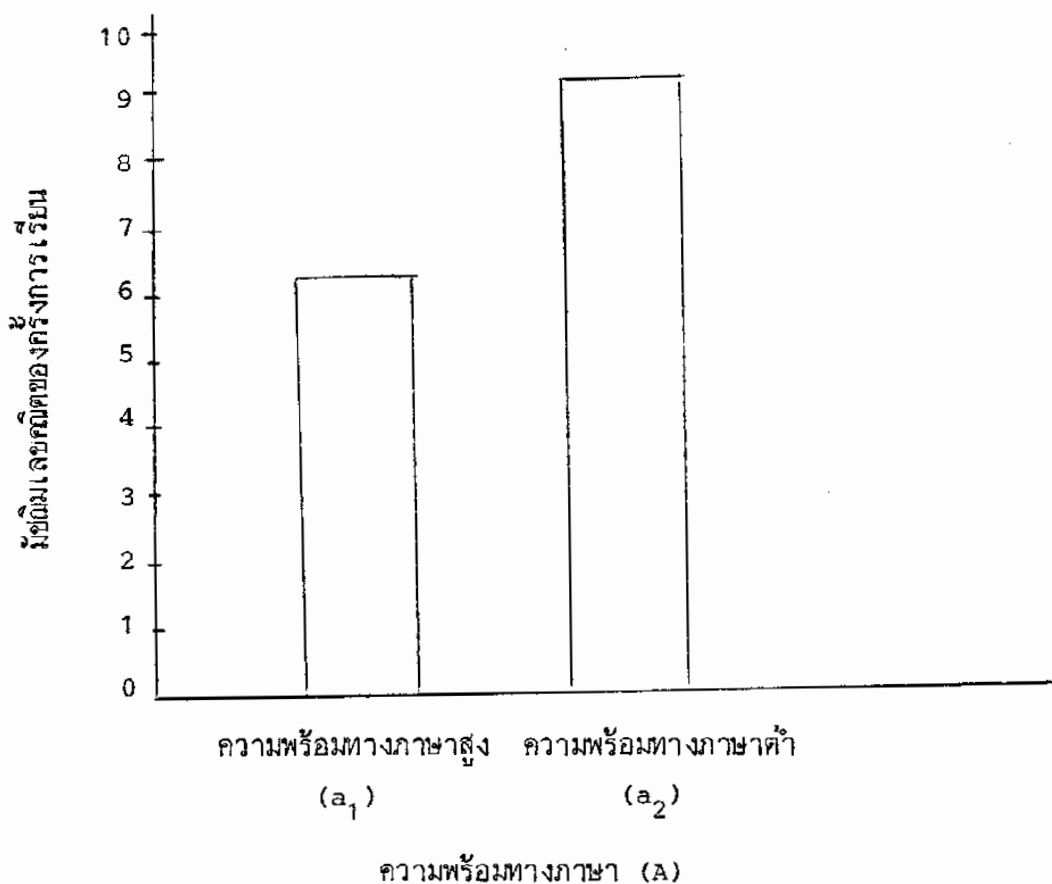
สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง กลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาสูงและกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำเรียนอ่านคำแล้ว กลุ่มที่มีระดับความพร้อมทางภาษาสูงจะใช้จำนวนครั้งที่เรียนน้อยกว่ากลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ เมื่อพิจารณามัธยมปลายเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนครั้งที่เรียนอ่านคำของนักเรียน

ที่มีความพร้อมทางภาษาสูง (a_1) และกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ (a_2) ผลปรากฏดัง
ตาราง 11

ตาราง 11 มีดัชนีเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนครั้งการเรียนอ่านคำของ
นักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาต่างกัน (A)

ความพร้อมทางภาษา (A)	$\bar{X}$	SD
สูง (a_1)	6.48	3.94
ต่ำ (a_2)	9.55	4.79

จากตาราง 11 จะเห็นว่า มีดัชนีเลขคณิตของครั้งการเรียนของกลุ่มนักเรียนที่มีความ
พร้อมทางภาษาสูง (a_1) น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ (a_2) และเมื่อได้
ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ตามที่ปรากฏในตาราง 7) แล้วพบว่า ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทาง
สถิติอย่างสูงยิ่ง [$F_{(1,372)} = 49.15; p < .001$] แสดงว่า นักเรียนที่มีความพร้อม
ทางภาษาสูงใช้จำนวนครั้งการเรียนน้อยกว่านักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ หรือกล่าวได้ว่า
ความพร้อมทางภาษามีผลต่อการเรียนอ่านคำใหม่ กราฟมีดัชนีเลขคณิตของครั้งการเรียนของกลุ่ม
นักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ ปรากฏดัง
ภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 กราฟมัชฌิมเลขคณิตของครั้งการเรียนรู้อ่านคำตามระดับความพร้อมทางภาษา (A)

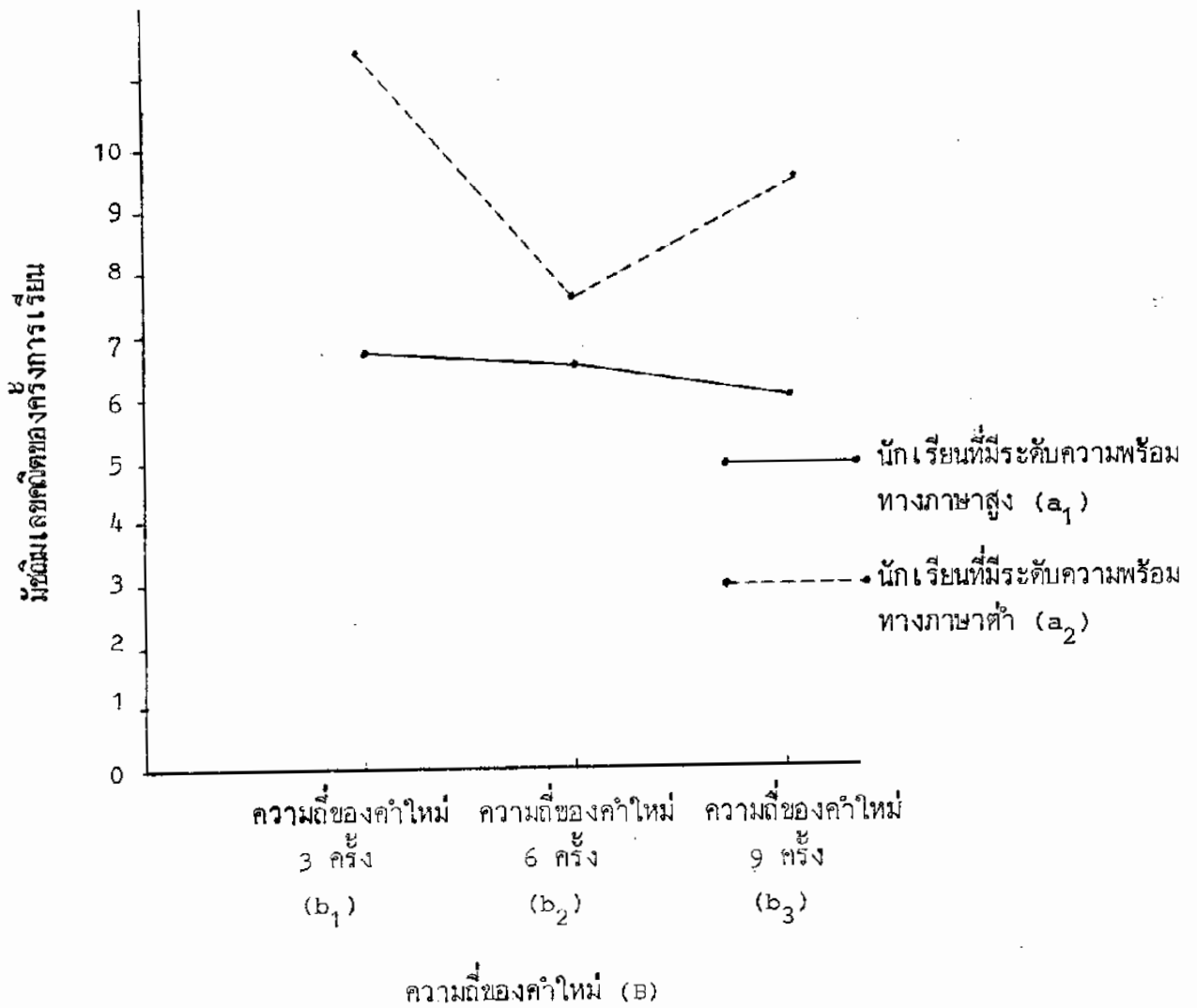
4. การพิจารณาสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 4 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาสูง และกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง ความถี่ 6 ครั้ง และความถี่ 9 ครั้งแล้ว จำนวนครั้งการเรียนรู้อ่านคำจะแตกต่างกันออกไปตามระดับความพร้อมทางภาษา หรือมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของคำกับความพร้อมทางภาษา เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางภาษา (A) และความถี่ของคำ (B) มัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปฏิสัมพันธ์ (AB) ปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 มีข้อมลเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครั้งการเรียนอ่านคำที่ระดับต่าง ๆ ของความพร้อมทางภาษา (A) และความถี่ของคำใหม่ (B)

ความพร้อมทาง ภาษา (A)	ความถี่ของคำใหม่ (B)					
	ความถี่ 3 ครั้ง (b ₁)		ความถี่ 6 ครั้ง (b ₂)		ความถี่ 9 ครั้ง (b ₃)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
สูง (a ₁)	6.83	4.67	6.56	3.01	6.06	4.00
ต่ำ (a ₂)	11.25	5.29	7.88	2.95	9.53	5.22

จากตาราง 12 จะเห็นว่า ผลต่างระหว่างมีข้อมลเลขคณิตของครั้งการเรียนอ่านคำของนักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาสูง (a₁) กับกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ (a₂) ที่ระดับความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง (b₁) ความถี่ของคำใหม่ 6 ครั้ง (b₂) และความถี่ของคำใหม่ 9 ครั้ง (b₃) มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ามีกริยาร่วมระหว่างระดับความพร้อมทางภาษาที่ต่างกันกับระดับของความถี่ของคำใหม่ เมื่อได้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ตามที่ปรากฏในตาราง 7) แล้วพบว่า กริยาร่วมระหว่างระดับความพร้อมทางภาษาและความถี่ของคำใหม่ (AB) มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(2,372) = 4.47; p < .05$] ซึ่งให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างมีข้อมลเลขคณิตของนักเรียนที่มีระดับความพร้อมทางภาษาสูงกับนักเรียนที่มีระดับความพร้อมทางภาษาต่ำ ขึ้นอยู่กับระดับของความถี่ของคำใหม่ กริยาร่วมระหว่างระดับความพร้อมทางภาษาและความถี่ของคำใหม่ แสดงให้เห็นจากภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 กริยาร่วมระหว่างระดับความพร้อมทางภาษากับความถี่ของคำใหม่ (AB)

จากภาพประกอบ 6 จะเห็นว่า ที่ระดับของความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง (b₁) มีดัชนีเลขคณิตของระดับความพร้อมทางภาษาสูง (a₁) กับระดับความพร้อมทางภาษาต่ำ (a₂) แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบผลการทดลองรอง (Simple Main Effect Test) ตามตาราง 13 ผลปรากฏว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ $[F(1,372) = 34.46; p < .001]$ แสดงว่าที่ระดับของความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง นักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาสูง สามารถเรียนอ่าน

คำใหม่ได้แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ มีดัชนีเลขคณิตของระดับความพร้อมทางภาษาสูง (a_1) กับระดับความพร้อมทางภาษาต่ำ (a_2) ที่ระดับของความถี่ของคำใหม่ 6 ครั้ง (b_2) มีความแตกต่างกันน้อย จากการทดสอบผลการทดลองรองพบว่าไม่มี ความแตกต่าง [$F_{(1,372)} = 3.04; p > .05$] แสดงว่าที่ระดับของความถี่ของคำใหม่ 6 ครั้ง นักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาสูง กับนักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ เรียนอ่านคำใหม่ได้ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาดัชนีเลขคณิตของระดับความพร้อมทาง ภาษาสูง (a_1) กับระดับความพร้อมทางภาษาต่ำ (a_2) ที่ระดับของความถี่ของคำใหม่ 9 ครั้ง (b_3) มีความแตกต่างกัน จากการทดสอบผลการทดลองรองผลปรากฏว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ [$F_{(1,372)} = 21.20; p < .001$] แสดงว่า ที่ระดับของความถี่ของคำใหม่ 9 ครั้ง นักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาสูง สามารถเรียนอ่านคำใหม่แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ

ตาราง 13 การวิเคราะห์การทดสอบผลการทดลองรองแบบแฟคทอเรียลกลุ่มสมบูรณ์โมเดล
กำหนด $2 \times 3 \times 2$

Source of Variation	SS	df	MS	F
Simple Effect for A :				
For level b_1	625.70	1	625.70	34.46 ***
For level b_2	55.13	1	55.13	3.04
For level b_3	385.03	1	385.03	21.20 ***
Within cell	6,754.78	372	18.16	
Simple Effect for B :				
For level a_1	19.34	2	9.67	0.53
For level a_2	364.54	2	182.27	10.04 ***
Within cell	6,754.78	372	18.16	

*** $p < .001$

จากตาราง 14 การทดสอบผลการทดลองรองพบว่า ที่ระดับความถี่ของคำใหม่ (B) นักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาสูง (a_1) เรียนอ่านคำไม่แตกต่างกัน [$F(2,372) = 0.53; p > .05$] แต่นักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ (a_2) เรียนอ่านคำได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 [$F(2,372) = 10.04; p < .001$] ดังนั้นจึงได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณว่า ความถี่ของคำใหม่ในระดับใดให้ผลดีสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ โดยใช้วิธีการของทูกีย์ (Tukey's Procedure) ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลต่างของมัชฌิมเลขคณิตของครั้งการเรียนอ่านคำที่มีความถี่ของคำใหม่ 3 ระดับ
ในกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ

	$\bar{x}_2 = 7.88$	$\bar{x}_3 = 9.53$	$\bar{x}_1 = 11.25$
$\bar{x}_2 = 7.88$	-	1.66	3.38 **
$\bar{x}_3 = 9.53$		-	1.72
$\bar{x}_1 = 11.25$			-

** p < .01

จากตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบพหุคูณแสดงให้เห็นว่า มัชฌิมเลขคณิตของครั้งการเรียนของกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 6 ครั้ง น้อยกว่ากลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนมัชฌิมเลขคณิตของครั้งการเรียนของกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 6 ครั้ง และกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง ไม่แตกต่างกัน และมัชฌิมเลขคณิตของครั้งการเรียนของกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง และกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง ไม่แตกต่างกัน

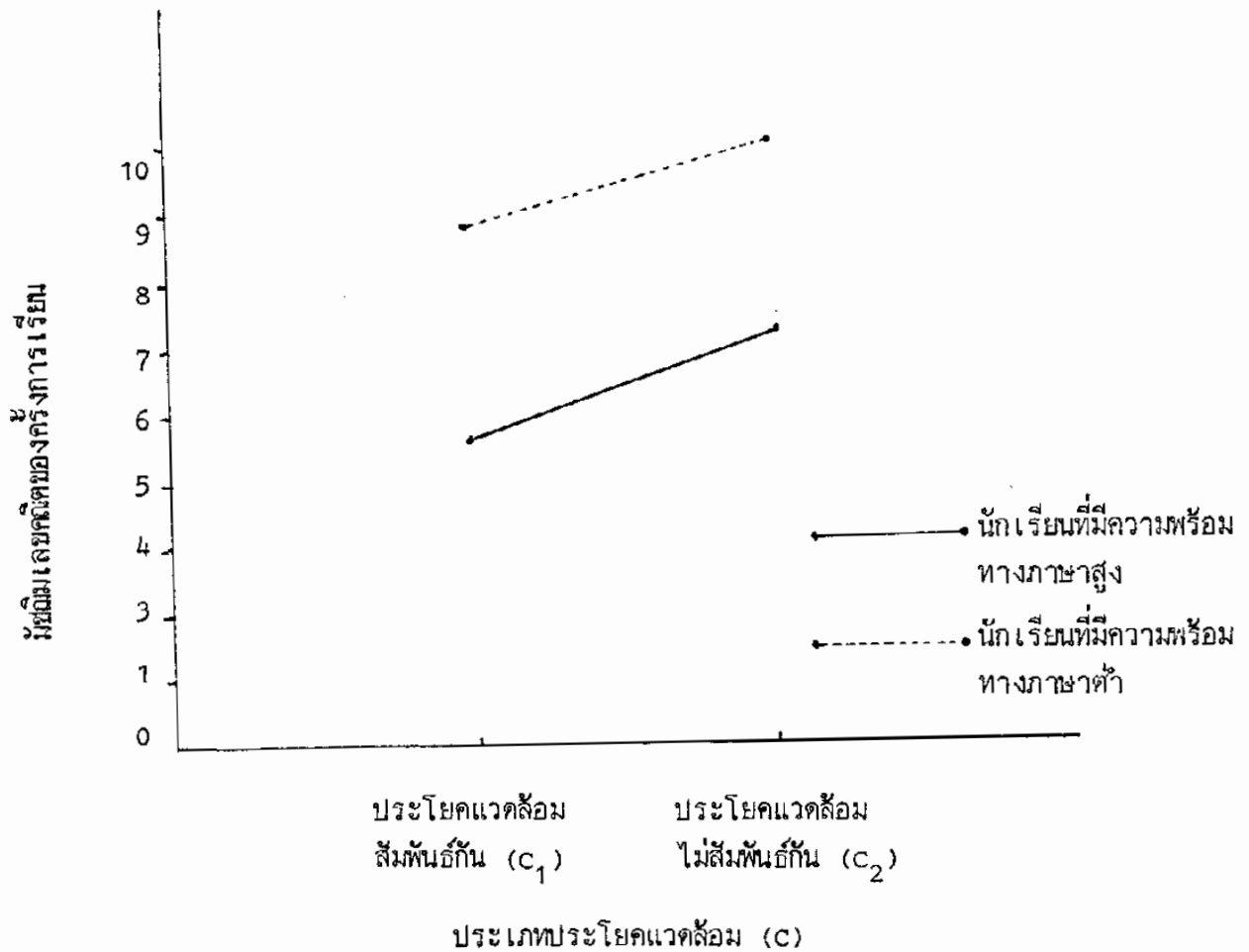
5. การพิจารณาสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 5 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาสูงและกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ เรียนอ่านคำที่มีประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน และประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กันแล้ว จำนวนครั้งการเรียนอ่านคำจะแตกต่างกันออกไปตามระดับความพร้อมทางภาษา หรือมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางภาษา (A) กับประเภทประโยคแวดล้อม (C) มัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกริยาร่วม (AC) ปรากฏดังตาราง 15

ตาราง 15 มีขัณมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครั้งการเรียนอ่านคำที่ระดับต่าง ๆ ของความพร้อมทางภาษา (A) และประเภทประโยคแวดล้อม (C)

ความพร้อมทาง ภาษา (A)	ประเภทประโยคแวดล้อม (C)			
	ประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน (C ₁)		ประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน (C ₂)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
สูง (a ₁)	5.71	2.97	7.26	4.61
ต่ำ (a ₂)	8.93	4.41	10.18	5.10

จากตาราง 15 จะเห็นว่า ผลต่างระหว่างมีขัณมเลขคณิตของครั้งการเรียนอ่านคำของกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาสูง (a₁) กับกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาต่ำ (a₂) ที่ระดับประเภทประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน (C₁) และประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน (C₂) มีความแตกต่างกัน เมื่อได้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ตามที่ปรากฏในตาราง 7) พบว่า ความแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F_{(1,372)} = 0.12; p > .05$] ผลอันนี้ชี้ให้เห็นว่าระดับความพร้อมทางภาษากับประเภทประโยคแวดล้อมไม่ขึ้นแก่กันและกัน ความแตกต่างระหว่างมีขัณมเลขคณิตของครั้งการเรียนอ่านคำของนักเรียนทั้งสองกลุ่มที่ระดับทั้งสองของประโยคแวดล้อม แสดงให้เห็นจากภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 กริยาร่วมระหว่างระดับความพร้อมทางภาษากับประเภทประโยคแวดล้อม

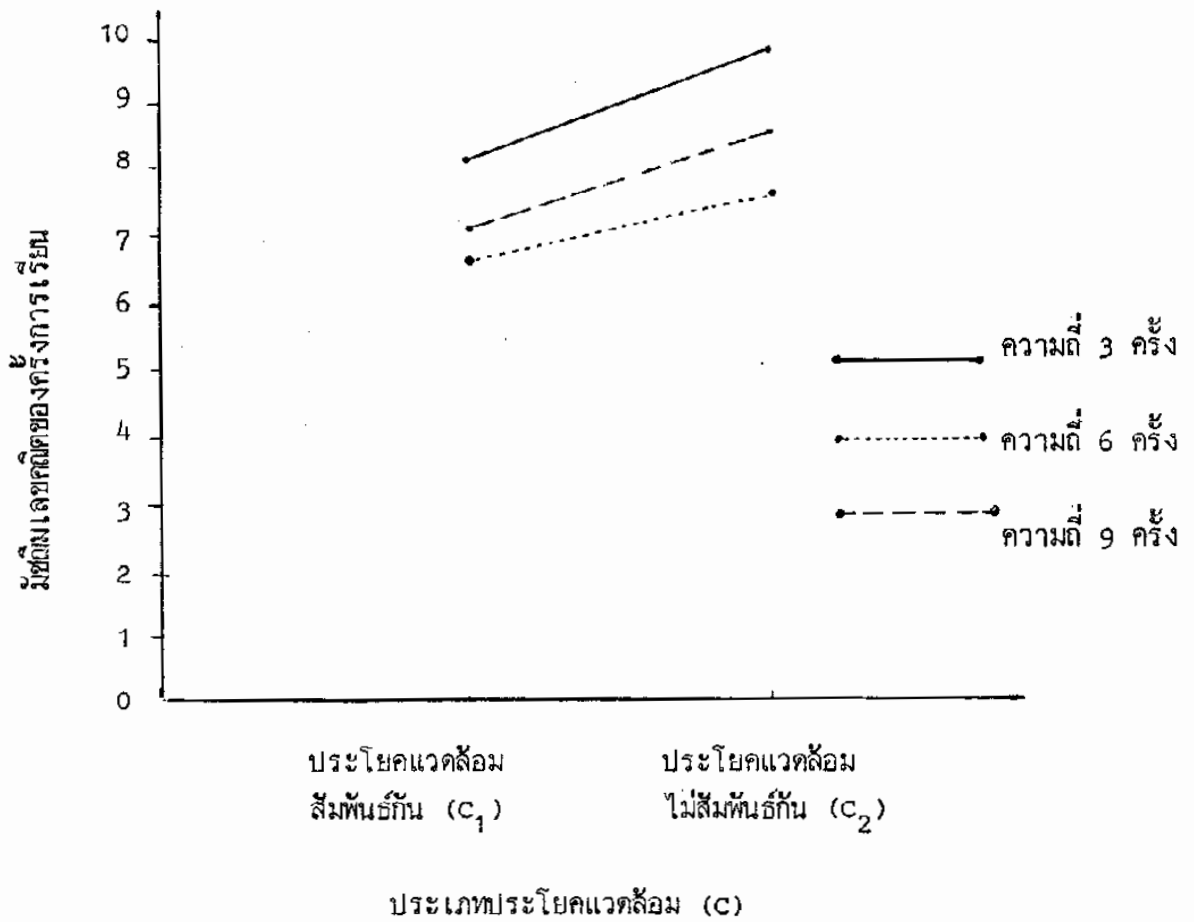
6. การพิจารณาสมมติฐานข้อที่ 6

สมมติฐานข้อที่ 6 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง ความถี่ 6 ครั้ง และความถี่ 9 ครั้ง เรียนอ่านคำโดยใช้ประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กันและประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กันแล้ว จำนวนครั้งการเรียนรู้คำจะแตกต่างกันออกไปตามระดับความถี่ของคำ หรือมีกริยาร่วมระหว่างความถี่ของคำ (B) กับประเภทประโยคแวดล้อม (C) มีชนิดเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกริยาร่วม (BC) ปรากฏดังตาราง 16

ตาราง 16 มีขีดมีเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครั้งการเรียนอ่านคำที่ระดับต่าง ๆ ของความถี่ของคำใหม่ (B) และประเภทประโยคแวดล้อม (C)

ความถี่ของ คำใหม่ (B)	ประโยคแวดล้อม (C)			
	ประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน (C ₁)		ประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน (C ₂)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ความถี่ 3 ครั้ง (b ₁)	8.11	4.98	9.97	5.76
ความถี่ 6 ครั้ง (b ₂)	6.77	2.94	7.67	3.09
ความถี่ 9 ครั้ง (b ₃)	7.08	4.01	8.52	5.67

จากตาราง 16 จะเห็นว่า ผลต่างระหว่างมีขีดมีเลขคณิตของครั้งการเรียนอ่านคำของนักเรียนกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง (b₁) ความถี่ 6 ครั้ง (b₂) และความถี่ 9 ครั้ง (b₃) ที่ระดับประเภทประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน (C₁) และประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน (C₂) มีความแตกต่างกัน เมื่อได้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ตามที่ปรากฏในตาราง 7) พบว่า ความแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F_{(2,372)} = 0.40; p > .05$] ผลอันนี้ชี้ให้เห็นว่า ระดับความถี่ของคำใหม่กับประเภทประโยคแวดล้อมไม่ขึ้นแก่กัน ความแตกต่างระหว่างมีขีดมีเลขคณิตของครั้งการเรียนอ่านคำของนักเรียนกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง กลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 6 ครั้ง และกลุ่มที่เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง ที่ระดับทั้งสองของประโยคแวดล้อม แสดงให้เห็นจากภาพประกอบ 8

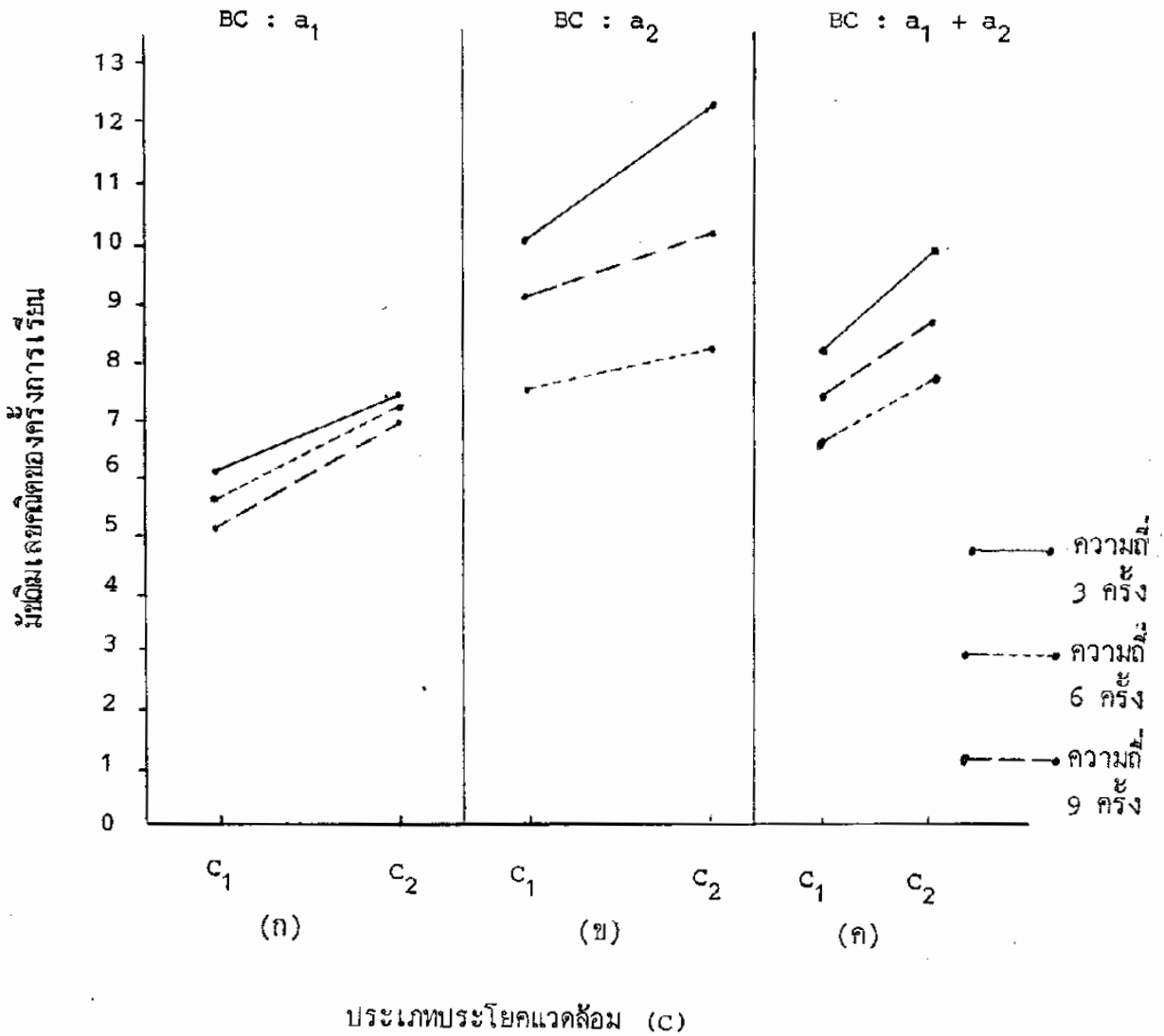

ภาพประกอบ 8 กริยาร่วมระหว่างระดับความถี่ของคำใหม่กับประเภทประโยคแวดล้อม (BC)

7. การพิจารณาสมมติฐานข้อที่ 7

สมมติฐานข้อที่ 7 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาสูงและกลุ่มที่มีความพร้อมทางภาษาดำ เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง ความถี่ 6 ครั้ง และความถี่ 9 ครั้ง จากประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กันและประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กันแล้ว จำนวนครั้งที่เรียนจะแตกต่างกันไปตามระดับความพร้อมทางภาษา ความถี่ของคำ และประเภทประโยคแวดล้อม หรือมีกริยาร่วมระหว่างความพร้อมทางภาษา ความถี่ของคำ และประเภทประโยคแวดล้อม มิชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกริยาร่วม (ABC)

ปรากฏตาราง 6 ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแล้วในที่นี้จะไม่เสนอซ้ำอีก และเมื่อพิจารณา มีขนิมเลขคณิต ในตาราง 6 จะเห็นว่า ที่ระดับความถี่ของคำ 3 ครั้ง (b_1) ผลต่างของมีขนิมเลขคณิตของครั้ง การเรียนอ่านคำของกลุ่มที่เรียนด้วยประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน (c_1) และประโยคแวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2) ที่ระดับความพร้อมทางภาษาสูง (a_1) และที่ระดับความพร้อมทางภาษาคำ (a_2) มีความแตกต่างกัน และที่ระดับความถี่ของคำ 6 ครั้ง (b_2) และความถี่ของคำ 9 ครั้ง (b_3) ก็มีกระสวนความแตกต่างในตนเองเดียวกัน ซึ่งว่ามีกริยาร่วมระหว่างตัวแปร 3 ตัว คือ ABC แต่ เมื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ตามที่ปรากฏในตาราง 7) พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ [$F(2,372) = 0.48; p > .05$] ผลอันนี้ชี้ให้เห็นว่า ไม่มีกริยาร่วมระหว่างความพร้อม ทางภาษา (A) ความถี่ของคำ (B) และประโยคแวดล้อม (C) (ABC) ดังภาพประกอบ 9

ภาพประกอบ 9 กริยาร่วมระหว่างความพร้อมทางภาษา ความถี่ของคำใหม่ และประเภทประโยคแวดล้อม (ABC) ในภาพ (ก) กริยาร่วมระหว่างความถี่ของคำใหม่กับประโยคแวดล้อมที่ระดับความพร้อมทางภาษาสูง (BC : a_1) ในภาพ (ข) กริยาร่วมระหว่างความถี่ของคำใหม่กับประโยคแวดล้อมที่ระดับความพร้อมทางภาษาคำ (BC : a_2) ในภาพ (ค) กริยาร่วมระหว่างความถี่ของคำใหม่กับประโยคแวดล้อมที่ระดับความพร้อมทางภาษาสูงและความพร้อมทางภาษาคำ (BC : $a_1 + a_2$)

ค่าสถิติที่เป็นผลพลอยได้จากการทดลอง

เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้สมุดแผ่นภาพเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเสนอให้เรียนแบบเรียน-สอบ และวัดการอ่านคำเป็นครั้ง การเรียน เพื่อดูว่าในการเรียนอ่านคำชุดนั้น ๆ นักเรียนสามารถอ่านคำได้กี่ครั้ง การเรียนละกี่คำ และใช้เวลาในการเรียนอ่านคำกี่ครั้ง การเรียนจึงจะสามารถอ่านคำได้หมดทุกคำตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผลที่ได้นี้จะเป็ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนต่อไป ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อรู้ผลดังนี้

1. ทาค่ามัชฌิมเลขคณิตของจำนวนครั้งการ เรียนที่ตอบผิด ผลปรากฏดังตาราง

ตาราง 17 มัชฌิมเลขคณิตของจำนวนครั้งการ เรียนที่ตอบผิดของคำ

คำ	มัชฌิมเลขคณิตของจำนวนครั้งการ เรียนที่ตอบผิด
คำที่มีความถี่ 3 ครั้ง	8.46
คำที่มีความถี่ 6 ครั้ง	4.32
คำที่มีความถี่ 9 ครั้ง	5.13

จากตาราง 17 จะเห็นว่า มัชฌิมเลขคณิตของจำนวนครั้งการ เรียนที่ตอบผิดของคำที่มีความถี่ 6 ครั้ง มีค่าน้อยกว่ามัชฌิมเลขคณิตของจำนวนครั้งการ เรียนที่ตอบผิดของคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง และ 3 ครั้งตามลำดับ มัชฌิมเลขคณิตของจำนวนครั้งการ เรียนที่ตอบผิดของคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง มีค่าน้อยกว่ามัชฌิมเลขคณิตของจำนวนครั้งการ เรียนที่ตอบผิดของคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง จากผลอันนี้ชี้ให้เห็นว่า การเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 6 ครั้ง จะตอบผิดน้อยกว่าการเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง และ 3 ครั้งตามลำดับ

2. หาค่าความน่าจะเป็นของการตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนรู้ (ค่า c) จากการเรียนอ่านคำของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มต่าง ๆ ผลปรากฏดังตาราง 18 และตาราง 19

ตาราง 18 ความน่าจะเป็นของการตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนรู้ (ค่า c) จากการเรียนอ่านคำของนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาสูง (a_1)

นักเรียน คนที่	การเรียนรู้คำที่มีความถี่ 3 ครั้ง (b_1)		การเรียนรู้คำที่มีความถี่ 6 ครั้ง (b_2)		การเรียนรู้คำที่มีความถี่ 9 ครั้ง (b_3)	
	ประโยชน์ แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยชน์ แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)	ประโยชน์ แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยชน์ แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)	ประโยชน์ แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยชน์ แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)
1	.13	.26	-*	-*	-*	-*
2	-*	.14	-*	-*	.24	.52
3	.76	-*	-*	.37	-*	.16
4	.79	-*	-*	-*	-*	-*
5	-*	.30	.53	.54	-*	.14
6	-*	-*	-*	.22	.17	.12
7	.18	-*	.37	.95	.39	.23
8	-*	-*	.36	.47	-*	.89
9	.26	-*	.30	.55	.57	.11
10	.41	-*	.43	.32	-*	.16
11	.38	.22	.38	.41	▼*	.27
12	-*	-*	.73	.60	.29	.23
13	.23	-*	.15	.29	-*	.15

ตาราง 18 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	การเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง (b_1)		การเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 6 ครั้ง (b_2)		การเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง (b_3)	
	ประโยค แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยค แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)	ประโยค แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยค แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)	ประโยค แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยค แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)
14	.28	.08	.40	-*	.27	.18
15	.17	.48	.25	.39	.43	.80
16	-*	.09	-*	.42	.82	.27
17	.44	.25	.18	-*	.88	-*
18	-*	.36	.32	.51	-*	-*
19	.13	.31	.47	.25	.19	-*
20	.75	.14	.25	-*	-*	-*
21	.41	.28	.09	-*	.10	-*
22	.25	.61	.30	.26	-*	.78
23	.26	.18	.14	.21	.29	-*
24	-*	.73	.35	-*	.30	-*
25	.35	.17	-*	.41	.41	-*
26	.17	.28	.23	.30	.30	-*
27	.19	.13	.15	.18	-*	.58
28	.40	.29	.21	.24	.19	-*
29	.54	.30	-*	.23	.32	-*
30	.01	-*	.23	.41	.53	-*

ตาราง 18 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	การเรียนรู้คำที่มีความถี่ 3 ครั้ง (b_1)		การเรียนรู้คำที่มีความถี่ 6 ครั้ง (b_2)		การเรียนรู้คำที่มีความถี่ 9 ครั้ง (b_3)	
	ประโยชน์ แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยชน์ แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)	ประโยชน์ แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยชน์ แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)	ประโยชน์ แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยชน์ แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)
31	.29	-*	.51	.19	.29	.19
32	.44	.74	.72	.25	-*	.31

* ครั้งการเรียนรู้จนถึงเกณฑ์น้อยกว่าหรือเท่ากับสี่ ทำให้การคำนวณค่าความน่าจะเป็นของการตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนรู้ (ค่า c) เกินความจริง (ค่าความน่าจะเป็นมีได้ไม่เกิน 1)

ตาราง 19 ความน่าจะเป็นของการตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนรู้ (ค่า c) จากการเรียนรู้คำ
 คำของนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาคำ (a₂)

นักเรียน คนที่	การเรียนรู้คำที่มีความถี่ 3 ครั้ง (b ₁)		การเรียนรู้คำที่มีความถี่ 6 ครั้ง (b ₂)		การเรียนรู้คำที่มีความถี่ 9 ครั้ง (b ₃)	
	ประโยค แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c ₁)	ประโยค แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c ₂)	ประโยค แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c ₁)	ประโยค แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c ₂)	ประโยค แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c ₁)	ประโยค แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c ₂)
	1	.18	.27	.38	.29	.19
2	.12	—*	.19	—*	.41	.17
3	.34	.16	.28	.26	.19	—*
4	—*	.08	—*	.10	—*	—*
5	—*	.11	—*	.29	—*	.16
6	.61	—*	—*	—*	.27	.28
7	.10	.32	.89	.83	.22	.18
8	.15	.57	.35	.10	.30	.36
9	.27	.40	.22	—*	.47	—*
10	.28	—*	.61	—*	—*	—*
11	.16	—*	.10	.61	.63	—*
12	.34	—*	.34	—*	.18	.29
13	.08	.34	.71	.14	.53	.50
14	.72	.17	.37	.23	.27	.14
15	.22	.22	.38	.28	—*	.22
16	.11	.55	—*	—*	.26	.16

ตาราง 19 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	การเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง (b_1)		การเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 6 ครั้ง (b_2)		การเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 9 ครั้ง (b_3)	
	ประโยชน์ แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยชน์ แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)	ประโยชน์ แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยชน์ แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)	ประโยชน์ แวดล้อม สัมพันธ์กัน (c_1)	ประโยชน์ แวดล้อมไม่ สัมพันธ์กัน (c_2)
	17	.75	.11	-*	-*	.31
18	-*	.29	.30	.37	.14	.32
19	-*	.17	.19	.20	.29	-*
20	.22	.72	.25	.13	.34	.43
21	-*	.13	.26	.16	-*	.16
22	.39	.15	-*	.21	.74	.85
23	.16	.11	-*	.43	.09	.16
24	.22	.37	.68	.13	.15	.14
25	.21	.22	.10	.37	.18	.32
26	.42	.16	.50	.21	.27	.24
27	.77	.07	.25	.25	.34	.28
28	.19	.21	.55	.17	-*	.15
29	.23	.19	.25	.15	.15	.13
30	.11	.43	-*	.43	.21	-*
31	.09	.10	.14	-*	.77	-*
32	-*	.42	.13	.10	-*	.16

* ครั้งการเรียนจนถึงเกณฑ์น้อยกว่าหรือเท่ากับห้า ทำให้การคำนวณค่าความน่าจะเป็นของการตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียน (ค่า C) เกินความจริง (ค่าความน่าจะเป็นมีได้ไม่เกิน 1)

จากตาราง 18 และตาราง 19 เป็นค่าความน่าจะเป็นของการตอบถูกในแต่ละครั้ง การเรียน (ค่า c) ของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำมาคำนวณค่าพยากรณ์การเรียนรู้คำในแต่ละ ครั้งการเรียน ซึ่งสามารถรู้ได้โดยประมาณว่า คำแต่ละชุดที่เสนอให้เรียนนั้น นักเรียนอ่านได้ ครั้งการเรียนละกี่คำ ใช้การเรียนที่การเรียนจึงอ่านได้หมดทั้งชุด และเปรียบเทียบให้เห็น ข้อมูลจริงกับข้อมูลพยากรณ์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเพียงผลพลอยได้ จากการทดลอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอค่าพยากรณ์ในการเรียนอ่านคำของนักเรียนเป็นบางคน เท่านั้น โดยการสุ่มนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง ที่มีความพร้อมทางภาษาสูงและ ความพร้อมทางภาษาคำ และนำค่า c ในการเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง โดยเสนอ เฉพาะคำที่มีความถี่พร้อมด้วยประโยคแวดล้อมที่สัมพันธ์กัน มาคำนวณค่าพยากรณ์ของจำนวน ที่ตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียน เพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลจริงที่ได้จากการทดลองของนักเรียน จำนวน 2 คน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ตาราง 20 จำนวนคำที่ยังไม่ได้เรียน จำนวนคำที่ควรจะเรียนรู้ซึ่งเพิ่มด้วยความน่าจะเป็น
 ครั้งละ .26 และจำนวนคำที่ควรจะเรียนรู้รวมกับครั้งก่อนของนักเรียนที่พูดภาษา
 มลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาสูง

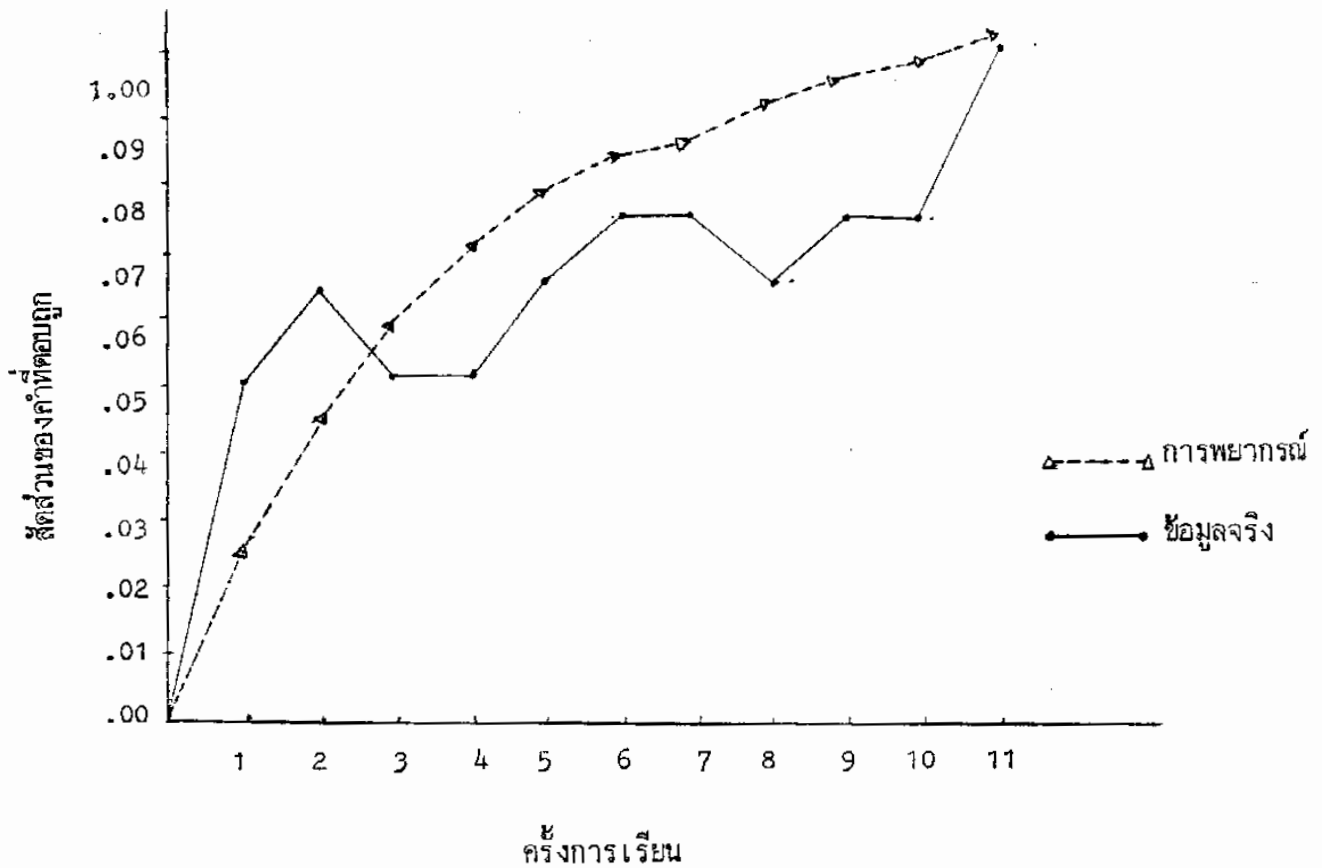
ครั้งที่เรียน ที่	จำนวนคำที่ยัง ไม่ได้เรียน	จำนวนคำที่ควร จะเรียนรู้	จำนวนคำที่ควรจะเรียนรู้ รวมกับครั้งก่อน
1	8	$(.26)(8) = 2.08$	$0+2.08 = 2.08$
2	5.92	$(.26)(5.92) = 1.54$	$2.08+1.54 = 3.62$
3	4.38	$(.26)(4.38) = 1.14$	$3.62+1.14 = 4.76$
4	3.24	$(.26)(3.24) = 0.84$	$4.76+0.84 = 5.60$
5	2.40	$(.26)(2.40) = 0.62$	$5.60+0.62 = 6.22$
6	1.78	$(.26)(1.78) = 0.46$	$6.22+0.46 = 6.68$
7	1.32	$(.26)(1.32) = 0.34$	$6.68+0.34 = 7.02$
8	0.98	$(.26)(0.98) = 0.25$	$7.02+0.25 = 7.27$
9	0.73	$(.26)(0.73) = 0.19$	$7.27+0.19 = 7.46$
10	0.54	$(.26)(0.54) = 0.14$	$7.46+0.14 = 7.60$
11	0.40	$(.26)(0.40) = 0.10$	$7.60+0.10 = 7.70$

ตาราง 21 เปรียบเทียบค่าที่ตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนรู้ ในการเรียนอ่านคำที่มีความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง กับประโยคแวดล้อมที่สัมพันธ์ ของนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาสูง ระหว่างข้อมูลจริงกับการพยากรณ์

ครั้งที่ เรียนรู้	ข้อมูลจริง		การพยากรณ์	
	ค่าที่ตอบถูก	สัดส่วนของ ค่าที่ตอบถูก	ค่าที่ตอบถูก	สัดส่วนของ ค่าที่ตอบถูก
1	4	.50	2.08	.26
2	5	.63	3.62	.45
3	4	.50	4.76	.59
4	4	.50	5.60	.70
5	5	.63	6.22	.77
6	6	.75	6.68	.84
7	6	.75	7.02	.87
8	5	.63	7.27	.91
9	6	.75	7.46	.93
10	6	.75	7.60	.95
11	8	1.00	7.70	.96

จากตาราง 21 จะเห็นว่า จำนวนคำที่นักเรียนตอบถูกและสัดส่วนของค่าที่ตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนรู้ ระหว่างข้อมูลจริงกับการพยากรณ์มีค่าใกล้เคียงกัน เมื่อนำสัดส่วนของคำที่นักเรียนตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนรู้ของข้อมูลจริงกับการพยากรณ์เขียนกราฟจะได้ดังภาพประกอบ 10

ภาพประกอบ 10 กราฟเปรียบเทียบสัดส่วนของคำที่ตอบถูกในแต่ละครั้งที่เรียนในการเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง กับประโยคแวดล้อมสัมพันธ์ ของนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาสูง ระหว่างข้อมูลจริงกับการพยากรณ์

จากภาพประกอบ 10 จะเห็นว่า สัดส่วนของคำที่ตอบถูกในแต่ละครั้งที่เรียนในการเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง กับประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กันของนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาสูง ระหว่างข้อมูลจริงกับการพยากรณ์มีค่าใกล้เคียงกัน จากผลดังกล่าวสามารถพยากรณ์ได้ว่า ถ้าให้นักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาสูง เรียนคำที่มีความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง กับประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน

ซึ่งมีคำใหม่ที่ต้องเรียนรู้ 8 คำ เขาสามารถอ่านคำทั้งหมดได้ภายใน 11 ครั้งการเรียน หรือใช้ เวลาประมาณ 40 นาที

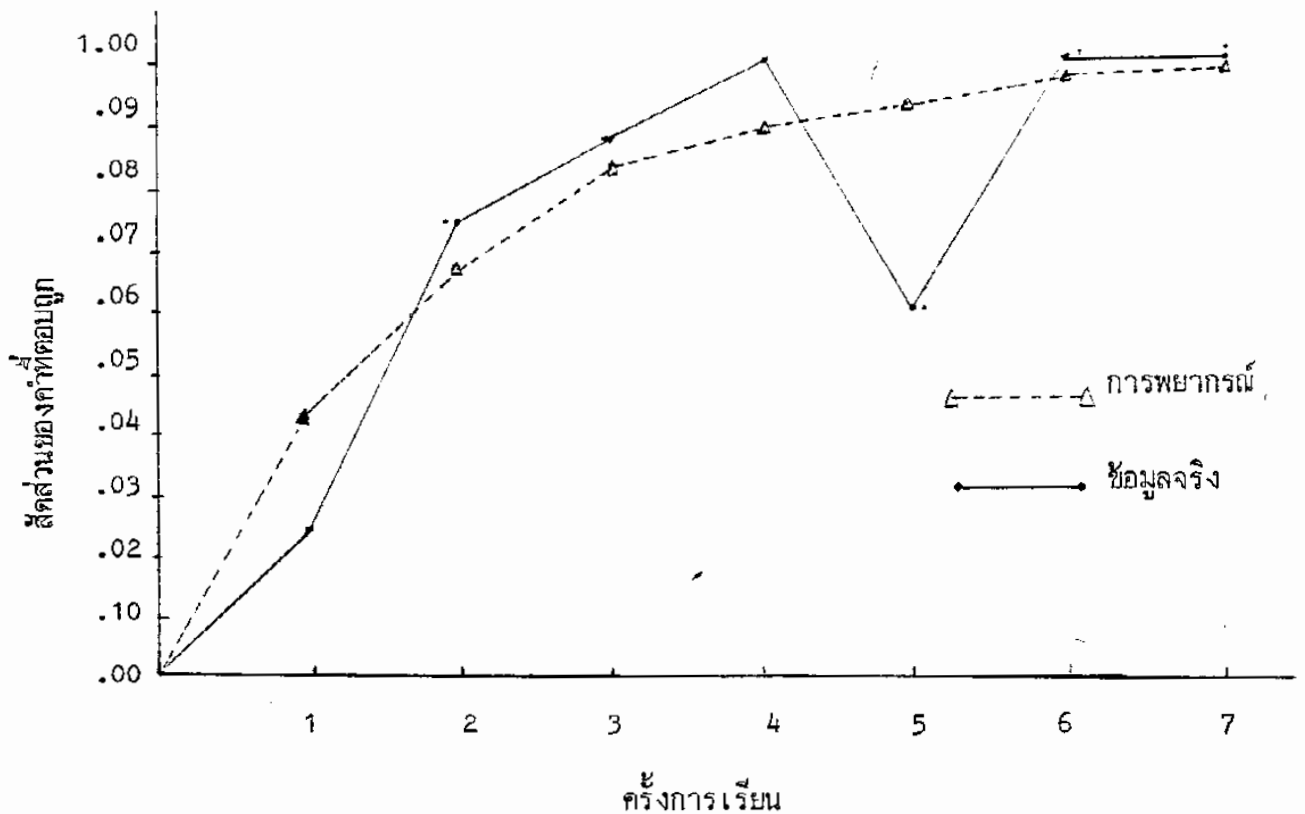
ตาราง 22 จำนวนคำที่ยังไม่ได้เรียน จำนวนคำที่ควรจะเรียนรู้ซึ่งเพิ่มด้วยค่าความน่าจะเป็น ครั้งละ .42 และจำนวนคำที่ควรจะเรียนรู้ รวมกับครั้งก่อนของนักเรียนที่พูด ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาต่ำ

ครั้งที่เรียน	จำนวนคำที่ยังไม่ได้เรียน	จำนวนคำที่ควรจะเรียนรู้	จำนวนคำที่ควรจะเรียนรู้ รวมกับครั้งก่อน
1	8	$(.42)(8) = 3.36$	$0+3.36 = 3.36$
2	4.64	$(.42)(4.64) = 1.95$	$3.36+1.95 = 5.31$
3	2.69	$(.42)(2.69) = 1.13$	$5.31+1.13 = 6.44$
4	1.56	$(.42)(1.56) = 0.65$	$6.44+0.65 = 7.09$
5	0.91	$(.42)(0.91) = 0.38$	$7.09+0.38 = 7.47$
6	0.53	$(.42)(0.53) = 0.22$	$7.47+0.22 = 7.69$
7	0.31	$(.42)(0.31) = 0.13$	$7.69+0.13 = 7.82$

ตาราง 23 เปรียบเทียบค่าที่ตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนรู้ ในการเรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง กับประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กัน ของนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง และมีความพร้อมทางภาษาคำ ระหว่างข้อมูลจริงกับการพยากรณ์

ครั้งที่เรียน ที่	ข้อมูลจริง		การพยากรณ์	
	ค่าที่ตอบถูก	สัดส่วนของค่าที่ตอบถูก	ค่าที่ตอบถูก	สัดส่วนของค่าที่ตอบถูก
1	2	.25	3.36	.42
2	6	.75	5.31	.66
3	7	.87	6.44	.81
4	8	1.00	7.09	.89
5	5	.62	7.47	.93
6	8	1.00	7.69	.96
7	8	1.00	7.82	.98

จากตาราง 23 จะเห็นว่า จำนวนคำที่นักเรียนตอบถูกและสัดส่วนของค่าที่ตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนรู้ ระหว่างข้อมูลจริงกับการพยากรณ์มีค่าใกล้เคียงกัน เมื่อนำสัดส่วนของค่าที่นักเรียนตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนรู้ของข้อมูลจริงกับการพยากรณ์เขียนรูปภาพ จะได้ดังภาพประกอบ 11

ภาพประกอบ 11 กราฟเปรียบเทียบสัดส่วนของคำที่ตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียน ในการเรียนอ่านคำที่มีความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง กับประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กันของนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาคำระหว่างข้อมูลจริงกับการพยากรณ์

จากภาพประกอบ 11 จะเห็นว่า สัดส่วนของคำที่ตอบถูกในแต่ละครั้งการเรียนในการเรียนอ่านคำที่มีความถี่ของคำใหม่ 3 ครั้ง กับประโยคแวดล้อมสัมพันธ์กันของนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาคำ ระหว่างข้อมูลจริงกับการพยากรณ์มีค่าใกล้เคียงกัน จากผลดังกล่าวสามารถพยากรณ์ได้ว่า ถ้าให้นักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งและมีความพร้อมทางภาษาคำ เรียนอ่านคำที่มีความถี่ 3 ครั้ง กับประโยคแวดล้อม

สัมพันธ์กัน ซึ่งมีคำใหม่ที่ต้องเรียนรู้ 8 คำ เขาสามารถอ่านคำทั้งหมดได้ภายใน 7 ครั้งการเรียนรู้
หรือใช้เวลาประมาณ 32 นาที